

Sygn. akt I PK 112/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło

w sprawie z powództwa J. F.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w C.
o nagrodę jubileuszową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 listopada 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w K.
z dnia 29 września 2015 r., sygn. akt IX Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 29 września 2015 r., na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 13 marca 2015 r. (mocą którego zasądzono od pozwanej [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w C. na rzecz powoda J. F. kwotę 14.439,72 zł tytułem nagrody jubileuszowej z ustawowymi odsetkami od dnia 12 listopada 2014 r., a w pozostałym zakresie oddalono powództwo i orzeczono o kosztach procesu), zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1,4 i 5 w ten sposób, że oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 930 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Powyższy wyrok został zaskarżony skargą kasacyjną powoda. Skargę oparto na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego: 1/ art. 295 § 1 pkt 1 i 2 k.p.; 2/ art. 291 § 1 k.p.; 3/ art. 8 k.p. Skarżący wniósł o uchylenie

zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi w innym składzie; ewentualnie wniośł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty; w każdym przypadku z orzeczeniem o kosztach postępowania.

Jako podstawę wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., albowiem – zdaniem skarżącego - doszło do oczywistego naruszenia art. 291 § 1 k.p. i art. 295 § 1 pkt 1 i 2 k.p. oraz art. 8 k.p.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Na wstępie warto podkreślić, że Sąd Najwyższy, jako sąd kasacyjny, nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, zaś skarga kasacyjna (podobnie jak uprzednio kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a to z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego. Zgodnie z takim modelem skargi kasacyjnej jej rozpoznanie następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych a art. 398⁹ § 1 k.p.c. W konsekwencji tego, w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wśród istotnych wymagań skargi kasacyjnej ustawodawca wymienił obowiązek złożenia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymóg ten wiąże się z tzw. przedsądem, polegającym m.in. na możliwości odmowy przez Sąd Najwyższy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), a jego spełnienie powinno przybrać postać wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wykaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadnieniu, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek. Ustawodawca nieprzypadkowo, konstruując wymagania skargi kasacyjnej, wyodrębnił w

oddzielnych przepisach art. 398⁴ k.p.c. obowiązek przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (§ 1) i obowiązek przedstawienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia (§ 2). Chodzi zatem o dwa odrębne, kreatywne elementy skargi kasacyjnej, które spełniają określone cele i podlegają ocenie Sądu Najwyższego, na różnych etapach postępowania kasacyjnego. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy muszą być więc przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione, a dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie wystarczy odwołanie się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, bo choć dla obu tych przesłanek argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana i skonstruowana, aby Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w uzasadnieniu jej podstaw pozostałych elementów konstrukcyjnych skargi, ani tym bardziej się ich domyślać. Skarga kasacyjna jest wszak szczególnym środkiem zaskarżenia, realizującym przede wszystkim interes publiczny, polegający na usuwaniu rozbieżności w orzecnictwie sądów powszechnych oraz na wspomaganiu rozwoju prawa, zatem uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinno koncentrować się na wykazaniu, iż takie okoliczności w sprawie zachodzą (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07, LEX nr 449007, z dnia 10 marca 2008 r., III UK 4/8, LEX nr 459291, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK38/08, LEX nr 404134 i z dnia 19 czerwca 2008 r., II UZ 18/08, LEX nr 406392).

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W przedmiotowej sprawie skarżący powołał jako podstawę wniosku o przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przepis art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. stanowiący o tej przesłance przedsądu, jaką jest istotne zagadnienie prawne, jednak żadnego zagadnienia prawnego nie sformułował. Sam wniosek motywował zaś oczywiście rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego (art. 291 § 1 k.p. i art. 295 § 1 pkt 1 i 2 k.p., oraz art. 8 k.p.), chociaż ta okoliczność nie mieści się w zamkniętym katalogu przesłanek przedsądu. Argumentów za istnieniem okoliczności przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania należałoby więc poszukiwać w innych elementach konstrukcyjnych przedmiotowego środka zaskarżenia. Tymczasem nie jest rolą Sądu Najwyższego zastępowanie profesjonalnego pełnomocnika strony skarżącej w konstruowaniu przesłanek przedsądu.

Konkludując, wobec niewykazania przez skarżącego okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

aw